

Krátká deska – krátká recenze, nic nenaděláte.

Osudy a tvorbu plzeňského **Jolly bandu** sleduji více či méně zblízka a více či méně pozorněji už delší dobu. Vždycky vypadal a zněl slibně a vždycky se pak tak nějak vytratil, aby se po čase zase objevil. I CD natáčel, tuším, vždy spíš jako maxisingly s polovičním počtem písniček, nikoliv ale v poloviční kvalitě. Ta zatím poslední deska se jmenuje

Kapička

a písniček má sedm. A opět Jolly band velmi příjemně překvapil – výraznými houslemi, které kombinují bluegrassový a jazzový způsob hraní, přehledně, a přitom ne jednoduše vystavěnými silnými melodiemi a texty, které mají dostatečnou dávku abstrakce, a přitom zůstávají dost pevně na zemi. Celé to pak zní nesmírně uvolněně a hravě. Přemýšlel jsem, ke komu muziku přirovnat a napadl mě dávný

Sem-tam

. Podobně pestře písničky působí, přitom tam ale funguje jednotící prvek přístupu k muzice. Najdeme tam hit pro rádia (titulní i úvodní

Kapička

), naléhavě zamyšlenou píseň (

Rozfoukám hvězdy

) i skočnou instrumentálku, kde se muzikanti mají možnost předvést (

Arabská káva

). Škoda, že Jolly band není průbojnější, nebo koncepčnější a vytrvalejší, obávám se, že po tomto počínu zase na čas zmizí a slibná deska zůstane jen příslibem...

{desky 816}